

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2614/23
17.4.2024. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Драгане Марчетић и Иде Никитовић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Голубовић, адвокат из Београда, Војводе Петка 6, против тужених Raiffeisen banka a.d. Београд, Ђорђа Станојевића 16 и UNIQA neživotno osiguranje a.d.o. Београд, Милутина Миланковића 134г, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, Грчкошколска 1, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 2871/21 од 22.02.2023. године, након одржане расправе, закључене 17.4.2024. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 2871/21 од 22.02.2023. године у ставу првом изреке и у том делу жалба тужиоца **ОДБИЈА**, као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 2871/21 од 22.02.2023. године у ставу другом изреке, тако што се обавезују тужени Raiffeisen banka a.d. Београд и UNIQA neživotno osiguranje a.d.o. Београд да тужиоцу АА на име накнаде материјалне штете за измаклу корист солидарно исплате износ од 6.000 USD са законском затезном каматом почев од 4.12.2015. године, до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, у року од 15 дана од достављања преписа пресуде, док се у преосталом делу, на име накнаде материјалне штете за измаклу корист од досуђеног износа до износа од 4.500.000,00 динара и за износ накнаде трошкова рехабилитације и лечења у висини од 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана настанка штете, до исплате, као и за законску затезну камату на износ од 6.000 USD од настанка штете до 3.12.2015. године, тужбени захтев одбија, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима садржано у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду П 2871/21 од 22.02.2023. године, тако што се обавезују тужени Raiffeisen banka a.d. Београд и UNIQA neživotno osiguranje a.d.o. Београд да

тужиоцу АА солидарно исплате на име трошкова парничног поступка износ од 321.624,00 динара, у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2871/21 од 22.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 3.000.000,00 динара, претрпљене физичке болове износ од 1.430.000,00 динара, претрпљен страх износ од 1.000.000,00 динара и претрпљене душевне болове због наружености износ од 1.000.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана настанка штете до исплате.

Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да солидарно тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплате за измаклу корист износ од 4.500.000,00 динара и на име трошкова рехабилитације и лечења износ од 300.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана настанка штете до исплате.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом UNIQA neživotno osiguranje a.d.o. Београд на име трошкова парничног поступка исплати износ од 298.500,00 динара.

Тужилац је против наведене првостепене пресуде благовремено изјавио жалбу из свих законских разлога.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у смислу члана 386. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/11 са изменама и допунама), а по одржаној расправи пред другостепеним судом у смислу члана 383. истог закона, Апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца делимично основана.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је 07.07.2015. године око 18,50 часова, у просторијама филијале тужене банке у улици Ресавска 22 у Београду, претрпео тешку телесну повреду, на тај начин што се приликом прилажења шалтеру оклизнуо и пао, услед чега је дошло до прелома леве натколенице. Тужилац је након повређивања од стране хитне помоћи одвежен у Ургентни центар, а након 24 часа боравка у Ургентном центру пребачен је на Војномедицинску академију, где је оперисан 13.07.2015. године. Пре претрпљене повреде тужилац је имао закључен уговор о раду са ... бр. 12481 од 06.07.2015. године, којим је засновао радни однос на одређено време са пуним радним временом у трајању од 3 месеца почев од 06.07.2015. године, а најкасније до 05.10.2015. године. Према потврди ... тужилац је примљен у радни однос у циљу упућивања на привремени рад у Руску федерацију, градилиште у Москви на послове инжењер на градилишту и тужиоцу је била обезбеђена авио карта на релацији Београд-Москва за 10.07.2015. године и са тужиоцем је закључен анекс уговора о раду и уговорена зарада за рад у Москви у висини од 2.000 УСД месечно, а услед повреде запосленог, авио карта је сторнирана. Према налазу и мишљењу судског вештака неуропсихијатра прим др Зорана Ђурића од 04.12.2017.

године и допунском налазу и мишљењу истог вештака од 8.12.2017. године, услед наведене повреде, тужилац је претрпео примарни страх високог интензитета у трајању 1-2 минута приликом повређивања, секундарни страх високог интензитета око 24 часа, када је оперисан. Секундарни страх средњег интензитета тужилац је трпео четири недеље укупно јер се бојао инвалидитета (није могао да се креће без помагала), а секундарни страх ниског интензитета трпео је око 6 месеци, који је изазван тегобама у кретању. Претрпљени страх није оставио последице на психичко здравље тужиоца. На основу одлуке туженог UNIQA neživotno osiguranje a.d.o. Београд у предмету ОО-79/15 од 27.11.2015. године по полиси ... тужиоцу је признато право на накнаду штете у износу од укупно 770.000,00 динара и то на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 360.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 180.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, а на име претрпљених душевних болова услед наружености исплаћен је износ од 80.000,00 динара. Вештак неуропсихијатар је утврдио и интензитет и трајање физичких болова код тужиоца, као и проценат умањења животне активности и степен наружености код тужиоца у односу на описану повреду прелома леве надколенице.

Имајући у виду налаз и мишљење судског вештака неуропсихијатра у односу на интензитет и трајање страха који је тужилац претрпео, првостепени суд је оценио да је тужилац исплаћеном накнадом (150.000,00 динара) од стране туженог UNIQA neživotno osiguranje a.d.o. Београд у потпуности обештећен за овај вид штете.

Утврђујући да је, у конкретном случају, вештак неуропсихијатар дао налаз и мишљење у односу на претрпљене физичке болове, степен наружености и умањење животне активности, а за шта је било неопходно извести доказ вештачењем преко вештака специјалисте ортопедије, трауматологије и хирургије, те налазећи да тужилац није предложио извођење доказа од стране вештака специјалисте ортопедије, трауматологије и хирургије, првостепени суд је оценио да сагласно члану 231 став 2 ЗПП, тужилац није доказао да има право на накнаду нематеријалне штете за ове видове штете.

Такође, првостепени суд је оценио да тужилац није доказао да је имао трошкове лечења и рехабилитације, као и да није доказао висину измакле користи, односно да би остваривао зараду у предметном периоду, а имајући у виду да је тужилац доставио уговор о раду потписан само од стране послодавца, имајући у виду да је чланом 30. став 1. Закона о раду прописано да се радни однос заснива уговором о раду, док је ставом 3. истог члана прописано да се уговор о раду сматра закљученим када га потпишу запослени и послодавац.

По налажењу другостепеног суда, у поступку доношења побијане пресуде, првостепени суд је у побијаној пресуди одлучивао о накнади нематеријалне штете правилом о терету доказивања, наводећи да тужилац није предложио извођење доказа вештачењем од стране вештака специјалисте ортопедије, трауматологије и хирургије, иако је тужилац предлагао вештачење од стране вештака медицинске струке и у поднеску од 26.02.2020. године предложио извођење доказа вештачењем од стране вештака наведене специјалности, па је другостепени суд, а имајући у

виду да је првостепена пресуда већ једном укидана, на основу овлашћења из члана 383. одржао расправу.

Оценом изведених доказа у смислу члана 8. Закона о парничном поступку, другостепени суд је утврдио следеће чињенично стање.

Тужилац је 07.07.2015. године око 18,50 часова, у просторијама филијале тужене банке у улици Ресавска 22 у Београду, претрпео тешку телесну повреду у виду прелома леве натколенице, на тај начин што се приликом прилажења шалтеру оклизнуо и пао, с обзиром да је под био влажан. Тужилац је оперисан 13.07.2015. године. Пре претрпљене повреде тужилац је имао закључен уговор о раду са ... бр. 12481 од 06.07.2015. године, којим је засновао радни однос на одређено време са пуним радним временом у трајању од 3 месеца почев од 06.07.2015. године, а најкасније до 05.10.2015. године. Према потврди ... тужилац је примљен у радни однос у циљу упућивања на привремени рад у Руску федерацију, градилиште у Москви на послове инжењер на градилишту и овде тужиоцу је већ била обезбеђена авио карта на релацији Београд-Москва за 10.07.2015. године и са овде тужиоцем је закључен анекс уговора о раду и договорена зарада за рад у Москви у висини од 2.000 USD месечно, а услед повреде запосленог, авио карта је сторнирана.

Према налазу и мишљењу судског вештака неуропсихијатра прим др Зорана Ђурића од 04.12.2017. године, са допуном истог од 8.12.2017. године, код тужиоца је услед претрпљене повреде примарни страх високог интензитета трајао 1-2 минута приликом повређивања, секундарни страх високог интензитета око 24 часа, када је тужилац оперисан, секундарни страх средњег интензитета 4 недеље укупно, а секундарни страх ниског интензитета око 6 месеци. Претрпљени страх није оставио последице на психичко здравље тужиоца.

Према налазу и мишљењу вештака специјалисте ортопедске хирургије и трауматологије проф др Илле Михаила, саслушаног на рочишту пред другостепеним судом 17.4.2024. године, тужилац је предметном приликом задобио тешку телесну повреду-прелом леве натколенице, горње трећине и трпео је болове јаког интензитета у трајању један дан од повређивања. Након тога су болови средњег интензитета трајали пет дана, а после изведене хируршке интервенције болови јаког интензитета трају 24 сата, да би након тога следили болови средњег интензитета три недеље, када долази до зарастања постоперативне ране и формирања примарног коштаног регенерата на поломљеној кости. Након тога долази до болова слабог интензитета у трајању од два месеца, када долази до даље санације повреде. Потом следе повремени болови, који улазе у умањење животне активности. Са ортопедско-трауматолошке стране постоји умањење животне активности тужиоца, које се огледа у повременим боловима који су прво чешћи, да би потом били све мањи и мањи и да би се након једне године јављали повремено на промену времена и на појачану дневну активност. Код тужиоца постоји смањење мишићне снаге левог кука, што је последица повреде, када је кост повредила мекоткивне структуре, као и саме хируршке интервенције. Постоји санирани прелом уз формирање коштаног калуса и страни материјал у левој натколеници, који ограничава тужиоца у одређеним радњама (трчање, чучањ, дизање ноге на степеницама, као и стајање на повређеној нози, те постоји потреба

за повећаном пажњом приликом претрчавања улице, планинарења, скакања и слично), због чега код тужиоца постоји умањење животне активности од 10% трајно. По завршетку лечења и рехабилитације заостао је јасно видљив ожилјак на левој натколеници од 37 цм, те постоји наруженост лаког степена на горњој граници ка средњем степену.

На основу одлуке туженог UNIQA neživotno osiguranje a.d.o. Београд у предмету ОО-79/15 од 27.11.2015. године по полиси ... у складу са Условима за осигурање од опште одговорности, тужиоцу је, као оштећеном, признато право на накнаду нематеријалне штете у износу од укупно 770.000,00 динара и то на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 360.000,00 динара, за претрпљени физичке болове износ од 180.000,00 динара, претрпљени страх износ од 150.000,00 динара, а на име претрпљених душевних болова услед наружености износ од 80.000,00 динара.

Другостепени суд је битне чињенице утврдио оценом изведених доказа, прихватио је као јасан исказ тужиоца саслушаног у својству странке, који није у супротности са писаним доказима, прихватио је исказ саслушаног сведока ББ, радника обезбеђења тужене банке, који је био присутан предметном догађају, сем у делу исказа у којем је навео да на поду предметне просторије стоји обавештење да је под клизав јер наведено није у сагласности са осталим изведеним доказима, посебно снимком тужене банке о штетном догађају, те је прихватио писане доказе, чију веродостојност странке нису оспориле, извршио је увид у снимак тужене банке о штетном догађају, а такође, прихваћени су и налази и мишљења наведених судских вештака, са изјашњењима, као јасни и дати по правилима струке.

У конкретном случају, тужени су солидарно одговорни за штету коју је тужилац претрпео сагласно одредбама члана 154, 155, 173, 174. и 940. ЗОО, а при томе, није доказано да је тужилац, имајући у виду утврђено понашање тужиоца у пословним просторијама тужене банке, које није одступало од просечног, очекиваног понашања и пажње, својим понашањем допринео настанку штете у смислу члана 192. ЗОО.

Правилно је првостепени суд, супротно наводима жалбе тужиоца, у односу на претрпљени страх ценио све околности из члана 200. ЗОО, те правилно нашао да је правична накнада штете у време извршене исплате од стране осигуравајућег друштва за претрпљени страх 150.000,00 динара, имајући у виду све релевантне околности конкретног случаја и то интензитет и дужину трајања страха, утврђене из налаза и мишљења вештака неуропсихијатра, као и животну доб тужиоца, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме та накнада служи, као и да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом, те правилно одмерио висину накнаде за овај вид нематеријалне штете, а која правична накнада је и исплаћена тужиоцу, због чега тужилац нема право на накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх.

Имајући у виду налаз и мишљење вештака специјалисте ортопедске хирургије и трауматологије, као вештака одговарајуће специјалности за остала три вида нематеријалне штете, на који парничне странке нису имале примедби, те имајући у виду све релевантне околности конкретног случаја и то интензитет и

дужину трајања физичких болова, животну доб тужиоца, проценат умањења животне активности и степен наружености, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме та накнада служи, као и да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом, правична накнада тужиоцу за ове видове штете у време извршене исплате су управо износи који су исплаћени тужиоцу од стране туженог осигуравајућег друштва на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због умањења животне активности (10%) - износ од 360.000,00 динара, претрпљених физичких болова - 180.000,00 динара и претрпљених душевних болова због наружености - 80.000,00 динара, због чега је неоснован тужбени захтев на исплату накнаде за наведене видове нематеријалне штете.

Међутим, првостепени суд је одлучујући о накнади материјалне штете извео погрешан закључак да тужиоцу не припада право на накнаду измакле користи у виду изгубљене зараде за период од 3 месеца, почев до 06.07.2015. године до 05.10.2015. године. Наиме, према потврди ... тужилац је примљен у радни однос у циљу упућивања на привремени рад у Руску федерацију, градилиште у Москви на послове инжењера на градилишту и тужиоцу је већ била обезбеђена авио карта на релацији Београд-Москва за 10.07.2015. године, са тужиоцем је закључен анекс уговора о раду, договорена је зарада за рад у Москви у висини од 2.000 УСД месечно, а за период од 3 месеца, али је услед повреде запосленог авио карта сторнирана, па се, по оцени овог суда, према утврђеним околностима конкретног случаја могло основано очекивати да ће тужилац радом у иностранству остваривати зараду у наведеном износу за период од 3 месеца, због чега има право на накнаду материјалне штете у износу од 2.000 USD месечно за означени период, дакле 6.000 USD у динарској противвредности, сагласно члану 155. и 189. став 1. и 3. Закона о облигационим односима, са законском затезном каматом, почев од 4.12.2015. године, као дана подношења тужбе, до исплате, такође у динарској противвредности, а имајући у виду да тужилац, сагласно члану 231. ЗПП није доказао када је уговорена зарада доспевала за исплату. Такође, тужилац, сагласно члану 231. ЗПП није доказао да би наведену зараду остваривао и након означеног периода од три месеца, нити је доказао да је лично сносио трошкове рехабилитације и лечења, нити висину истих, због чега нема право на накнаду материјалне штете у наведеном делу.

На основу изложеног, применом члана 390. и 394. тачка 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом и другом изреке.

При доношењу одлуке у ставу другом изреке, овај суд је имао у виду да је тужбени захтев за исплату накнаде материјалне штете у виду изгубљене зараде постављен у динарима, те како је тужилац зараду очекивао у страниј валути (USD), тужиоцу је изгубљена зарада досуђена у страниј валути у динарској противвредности по средњем курсу НБС те валуте на дан исплате, с тим да је овако досуђен износ садржан у тужбеном захтеву који је постављен у динарима.

Одлука о трошковима целокупног поступка (првостепеног и другостепеног) донета је применом члана 165. ЗПП у вези члана 153, 154. и 163. ЗПП, с обзиром на постигнути успех странака у спору и тужиоцу су, имајући у виду да је у спору успео делимично за накнаду материјалне штете, признати трошкови ангажованог

адвоката за састав тужбе и два образложена поднеска који су били потребни ради вођења парнице у износу од по 13.500,00 динара, за заступање на девет одржаних рочишта у износу од по 18.000,00 динара, за приступ на једно неодржано рочиште 11.250,00 динара и трошак судске таксе за тужбу, првостепену пресуду и жалбу по 35.958,00 динара, а све према важећој АТ и ТТ.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић